

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO
z dnia..... 2019 r.

w sprawie Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 16 ust. 3 i ust. 3a oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018 r., poz. 1614, 2244, 2340) i art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 poz. 512), uchwała się, co następuje:

§ 1.1. Górznieńsko-Lidzbarski Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 27538,94 ha, w tym 13926,79 ha w województwie kujawsko-pomorskim, 8490,1 ha w województwie warmińsko-mazurskim i 5122,05 ha w województwie mazowieckim.

2. Park zlokalizowany jest w województwie kujawsko-pomorskim na terenie gmin: Bartniczka, Brzozie, Górzno i Świdziebnia (powiat brodnicki), w województwie warmińsko-mazurskim na terenie gminy Lidzbark (powiat działowski), w województwie mazowieckim na terenie gminy Lubowidz (powiat żuromiński).

3. Usytuowanie obszaru Parku przedstawia mapa pogładowa stanowiąca załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

4. Opis tekstowy przebiegu granicy Parku stanowi załącznik nr 2, który winien być odczytywany z uwzględnieniem danych zawartych w załączniku nr 3, stanowiących precyzyjne ustalenie granic Parku.

5. Przebieg granic Parku, z dokładnością odpowiadającą prowadzonej na danym terenie mapie zasadniczej, określa linia ciągła łącząca punkty załamania granicy, których współrzędne przedstawiono w załączniku nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Podstawowym celem ochrony Parku jest zachowanie bioróżnorodności na terenach o nieznacznym zmianach antropogenicznych pogranicza mezoregionów Garbu Lubawskiego, Pojezierza Dobrzyńskiego i Równiny Urszulewskiej, ochrona geomorfologicznych form młodoglacjalnych oraz popularyzacja i upowszechnienie tych walorów.

2. Ustala się następujące szczególne cele ochrony Parku:

1) dla ochrony przyrody:

a) zachowanie zespołów form ukształtowania terenu reprezentujących zestaw cech charakterystycznych dla typów morfogenetycznych rynien polodowcowych i ich sandrowo-morenowego otoczenia oraz fragmentu doliny rzecznej Brynicy i jej wysoczyznowego i sandrowego otoczenia,

b) rekultywacja ze względów przyrodniczych i krajobrazowych struktur fitogenicznych zdegradowanych antropogenicznie,

- c) utrzymanie lub przywrócenie warunków hydrograficznych umożliwiających rozwój naturalnych siedlisk roślinnych poprzez odpowiednie ukierunkowanie melioracji,
 - d) poprawa obecnego stanu jakościowego wód powierzchniowych,
 - e) zachowanie specyfiki florystycznej Parku związanej z dużym zróżnicowaniem typów siedlisk,
 - f) zachowanie wszystkich typów siedlisk florystycznych i utrzymanie populacji gatunków zagrożonych na poziomie pełnej odnawialności,
 - g) ochrona zbiorowisk roślinnych zagrożonych wyginięciem w skali kraju ze względu na zanikanie właściwych dla nich siedlisk, ze szczególnym uwzględnieniem roślinności torfowisk,
 - h) przywrócenie naturalnego składu gatunkowego i struktury wiekowej drzewostanów w lasach,
 - i) zwiększenie powierzchni naturalnych i półnaturalnych zbiorowisk wzdłuż brzegów zbiorników wodnych i cieków,
 - j) ochrona różnorodności siedlisk warunkujących bogactwo fauny.
- 2) dla ochrony krajobrazu:
- a) zachowanie krajobrazów rynien polodowcowych oraz przełomowego odcinka doliny rzecznej Brynicy o cechach zbliżonych do naturalnych,
 - b) zachowanie kompleksów leśnych w całej różnorodności krajobrazowej, zwłaszcza krajobrazów leśno-wodno-torfowiskowych,
 - c) zachowanie wnętrz i panoram widokowych o szczególnych walorach krajobrazowych zarówno w krajobrazie zbliżonym do naturalnego jak i w krajobrazie kulturowym,
 - d) zachowanie dotychczasowych proporcji powierzchniowych między obszarami leśnymi i nieleśnymi oraz ochrona terenów nieleśnych o dużych walorach krajobrazowych: ekosystemów bagiennych, torfowiskowych, łąkowych i innych półnaturalnych.
- 3) dla ochrony środowiska kulturowego:
- a) zachowanie tożsamości kulturowej i ciągłości historycznej regionu,
 - b) utrzymanie charakterystycznych cech przestrzennych środowiska kulturowego Parku,
 - c) harmonijne kształtowanie przestrzeni w powiązaniu z elementami środowiska kulturowego,
 - d) harmonizowanie elementów środowiska kulturowego i przyrodniczego Parku oraz jego otoczenia.

§ 3. Na obszarze Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem

- amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
 - 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
 - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
 - 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne – z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
 - 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
 - 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
 - 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
 - 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
 - 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
 - 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

§ 4. Na części terenu gminy Brzozie, powiat brodnicki, województwo kujawsko-pomorskie – działki ewidencyjne nr 13/8, 13/9, 13/10 obrębu ewidencyjnego Wielkie Leżno, o powierzchni 14,96 ha, którego usytuowanie przestrzenne przedstawia mapa pogładowa stanowiąca załącznik nr 4, a przebieg jego granic określają linie ciągłe łączące punkty załamania granicy, których współrzędne przedstawiono w załączniku nr 5 nie obowiązują następujące zakazy:

- 1) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej,
- 2) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- 3) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,

4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

§ 6. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego i wchodzi w życie z dniem¹.

¹ Niniejsza uchwała była poprzedzona rozporządzeniami: nr 15 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Nr 83 poz. 1556), która traci moc z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.).

UZASADNIENIE

1. Przedmiot regulacji:

Zakres regulacji dotyczy Górznięsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego.

2. Podstawa prawna:

- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018 r., poz. 1614, 2244, 2340):

„Art. 16. 3. Utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin, z powodu bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych na obszarach projektowanych do wyłączenia spod ochrony.

3a. Utworzenie parku krajobrazowego położonego na terenie więcej niż jednego województwa następuje w drodze podjęcia jednobrzmiącej uchwały właściwych sejmików województw.

4. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.”

„Art. 17. 1. W parku krajobrazowym mogą być wprowadzone następujące zakazy:

1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
- a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego;
- 9) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 10) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 11) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 12) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 13) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 14) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych”.

- ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 poz. 512)

„Art. 18. Do wyłącznej właściwości sejmiku województwa należy:

- 20) podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami i statutem województwa do kompetencji sejmiku województwa;”

3. Konsultacje wymagane przepisami prawa (łącznie z przepisami wewnętrznymi):

W myśl art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018 r., poz. 1614, 2244, 2340) projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Pismem z dnia znak: projekt przedmiotowej uchwały, przyjęty uchwałą Nr Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia r. w sprawie przyjęcia projektu uchwały w sprawie Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego, został przekazany do uzgodnienia.

W odpowiedzi właściwe miejscowo rady gmin tj.: Rada Gminy Bartniczka uchwałą Nr z dnia , Rada Gminy Brzozie uchwałą Nr z dnia , Rada Miejska w Górznie, Rada Gminy Świedziebnia uchwałą Nr z dnia , Rada Miejska w Lidzbarku uchwałą Nr z dnia , Rada Gminy Lubowidz uchwałą Nr z dnia , uzgodniły projekt przedmiotowej uchwały.

Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska: w Bydgoszczy pismem z dnia r., znak: , w Olsztynie pismem z dnia r., znak: , w Warszawie pismem z dnia r., znak: , uzgodnili projekt uchwały Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego w sprawie Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego.

4. Uzasadnienie merytoryczne:

Park krajobrazowy, zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania i popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Górznieńsko-Lidzbarski Park Krajobrazowy utworzony został w 1990 r. na mocy porozumienia pomiędzy Wojewodą Toruńskim i Wojewodą Ciechanowskim z poniżej wymienionymi przepisami:

- uchwała Nr 58/X/90 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Ciechanowie z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie utworzenia Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego (Dziennik Urzędowy Województwa Ciechanowskiego Nr 8, poz. 67);
- rozporządzenie Nr 1/90 Wojewody Toruńskiego z dnia 11 września 1990 r. w sprawie utworzenia Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego (Dziennik Urzędowy Województwa Toruńskiego Nr 18, poz. 205).

Według aktualnego stanu prawnego, organem właściwym w sprawach związanych z parkami krajobrazowymi jest sejmik województwa, który przejął kompetencje w tym zakresie od wojewody na podstawie art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 roku o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. z 2018 poz. 1614, 2244 i 2340).

W związku z powyższym, wyłączne kompetencje w zakresie ustanawiania i znoszenia parków krajobrazowych ma sejmik województwa i te kompetencje odnoszą się zarówno do form ochrony przyrody powołanych do życia przez ten organ, jak i tych ustanowionych przez wojewodów na podstawie poprzedniego stanu prawnego. Zgodnie ze stanowiskiem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 27 września 2013 roku, znak: DOP-OC.600.51.2013.MK, rozporządzenia wojewodów w sprawie parków krajobrazowych nie mogą być zmieniane w drodze uchwał sejmików województw, lecz powinny być zastępowane nowym aktem wykonawczym, opracowanym już pod rządami nowego prawa oraz uwzględniającym cały zakres przewidziany w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody, tj. nazwę parku krajobrazowego, obszar, przebieg granic i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ww. ustawy, wynikające z potrzeb jego ochrony.

Mając na uwadze powyższe, koniecznym stało się wypracowanie projektu uchwały w sprawie Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego, zgodnie z obecnym stanem prawnym. W tym celu zlecono wykonanie opracowania ogólnej charakterystyki Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego wraz z weryfikacją w terenie i uściśleniem przebiegu granicy przedmiotowego parku krajobrazowego oraz ewentualne wyłączenie wybranych obszarów z granic przedmiotowego parku krajobrazowego lub wskazanie obszarów, które nie podlegają zastosowaniu niektórych zakazów określonych w art. 17 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Powyższe opracowanie autorstwa Sławomira Flanza, Emilii Skłodzkiej i Joanny Paradowskiej sporządzono na podstawie badań terenowych i audytoryjnych przeprowadzonych w okresie od lipca do sierpnia 2018 r.

Na wniosek Gminy Górzno zdecydowano, aby nieznacznie zmniejszyć obszar Parku

na terenie zachodniej części miasta Górzno przez wyłączenie z jego granic terenu głównie pomiędzy ul. Polną i Stodolną. Jest to obszar z zabudową mieszkaniową i usługową, przewidziany w dokumentach planistycznych do dalszej rozbudowy. W tym przypadku wyłączono spod ochrony obszar zurbanizowany i urbanizujący się, który bezpowrotnie utracił wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w tej części miasta Górzno.

Ponadto na wniosek Gminy Brzozie na obszarze obejmującym fragment terenu gminy Brzozie – działki ewidencyjne nr 13/8, 13/9, 13/10 obrębu ewidencyjnego Wielkie Leżno, zdecydowano o rezygnacji z następujących zakazów:

- a) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej,
- b) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- c) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwszstormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,
- d) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej.

Przedmiotowe odstępstwo ma na celu umożliwienie eksploatacji kruszywa naturalnego na terenach wymienionych działek. Przeprowadzona przez zespół badawczy w składzie dr Robert Krupa, mgr Magdalena Pasieczka i dr Tadeusz Szarejko ekspertyza przyrodnicza analizująca przewidywane skutki planowanego wyłączenia przedmiotowych działek (13/8, 13/9 i 13/10 obręb Wielkie Leżno, gmina Brzozie z obszaru Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego w celu umożliwienia wydobywania kopaliny z części obszaru tych działek wykazała, że teren ten posiada przeciętne walory przyrodnicze, lecz nie zostały one trwale utracone. W związku z tym nie przychyłono się do wniosku, aby wyłączyć teren wymienionych działek nr 13/8, 13/9, 13/10 obręb Wielkie Leżno z obszaru Parku, lecz zdecydowano o zniesieniu czterech w/w zakazów, co umożliwi realizację planowanego przedsięwzięcia. Ekspertyza przeprowadzona przez zespół badawczy w składzie Sławomir Flanz Emilia Skłodzka i Joanna Paradowska potwierdziła badania realizowane w ramach w/w ekspertyzy, dotyczące inwentaryzacji i waloryzacji szaty roślinnej (roślinności rzeczywistej, siedlisk przyrodniczych), fauny (ukierunkowanej na gatunki chronione głównie płazów, ptaków, ssaków i owadów). Przeanalizowano wpływ przewidywanych zmian w krajobrazie na realizację celów ochrony Parku w wyniku planowanej inwestycji. Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje trwałych i niekorzystnych zmian w wyróżniających się elementach krajobrazu oraz w aspekcie zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Nie stwierdzono wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań, a podkreślenia wymaga, że teren poeksploatacyjny po przeprowadzeniu rekultywacji terenu w kierunku rolnym z możliwością pozostawienia zbiornika wodnego powstałego po eksploatacji kruszywa z piętra zawodnionego zostanie przywrócony środowisku. Ponadto po eksploatacji złoża, rekultywacja terenu i wykorzystanie nowego zbiornika wodnego z piętra zawodnionego wpłynie korzystnie na możliwość turystycznego i rekreacyjnego wykorzystania tego obszaru, jak również przyczyni się do zwiększenia bioróżnorodności terenu. Wzięto także pod uwagę aspekt społeczny, gdyż na terenie powiatu brodnickiego panuje duży deficyt kruszywa naturalnego.

Zmniejszenie powierzchni Parku o około 230 ha wynika - z niewielkiej korekty jego granicy na terenie miasta Górzno i przede wszystkim z doprecyzowania przebiegu granic po

działkach ewidencyjnych i pomiaru powierzchni wykonanego przy pomocy specjalistycznego oprogramowania GIS-owego.

Przedmiotowy projekt uchwały zawiera większość zakazów określonych w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, za wyjątkiem zakazu 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego, gdyż brzegi morskie na obszarze GLPK nie występują.

W miejscowości Księża gmina Świdziebnia wprowadzono korektę przebiegu granicy parku dostosowując ją do przebiegu granic administracyjnych i aktualnego podziału katastralnego.

Wymienione wyżej zmiany w stosunku do obecnie obowiązujących aktów prawnych, nie naruszając celów, dla których powołano Górznieńsko-Lidzbarski Park Krajobrazowy, umożliwiają rozwój gmin zgodnie z kierunkami rozwoju zapisanymi w ich dokumentach strategicznych i planistycznych.

Wszystkie pozostałe różnice powierzchni Parku w stosunku do powierzchni podanych w obecnie obowiązujących aktach prawnych wynikają z zastosowania dokładniejszej metody pomiaru punktów załamania granicy, z wykorzystaniem systemu GIS. Konieczność sporządzenia przedmiotowego wykazu współrzędnych punktów załamania granicy wynika z treści rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie centralnego rejestru form ochrony przyrody (Dz. U. poz. 1080).

Przedmiotowy projekt uchwały zawiera większość zakazów określonych w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego i wchodzi w życie z dniem Określenie dnia wejścia w życie przedmiotowej uchwały wynika z przepisów ustawy o ochronie przyrody, której to art. 16 ust. 3a stanowi, że „Utworzenie parku krajobrazowego położonego na terenie więcej niż jednego województwa następuje w drodze podjęcia jednobrzmiącej uchwały właściwych sejmików województw”. Koniecznym jest, żeby niniejsza uchwała była ogłoszona tego samego dnia w Dzienniku Urzędowym zarówno Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Warmińsko-Mazurskiego jak i Mazowieckiego, stąd takie określenie daty jej wejścia w życie. Oczywiście data uwzględnia minimalne *vacatio legis* wynikające z art. 4 ustawy o ogłoszeniu aktów normatywnych czyli 14 dni.

5. Ocena skutków regulacji:

Podjęcie uchwały w sprawie Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego pozwoli dostosować system obowiązujących zakazów do lokalnych potrzeb i uwarunkowań na obszarze tego Parku, zapewniając jednocześnie utrzymanie właściwego stanu środowiska przyrodniczego, kulturowego oraz właściwej ochrony krajobrazu, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto uchwała ta pozwoli spełnić istotne wymogi formalne określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie centralnego rejestru form ochrony przyrody (Dz. U. poz. 1080).

Park krajobrazowy jest obszarem chronionym ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe, a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania. W nawiązaniu do tej definicji przyjęto, że istotą parku krajobrazowego jest trójochrona (przyroda, kultura,

krajobraz) w warunkach racjonalnego gospodarowania. Wszystkie zakazy ustanowione w uchwale są niezbędne w celu utrzymania właściwego stanu środowiska przyrodniczego, kulturowego oraz właściwej ochrony krajobrazu.